

Nieuwsbrief 2015 – 2de en 3de kwartaal

HIMALAYAN PROJECTS vzw
LEISELESTRAAT 138 B-8200 BRUGGE BELGIUM
☎ 00 32 (0)50 385704 – gsm: 0487 380 277
Projectrek.: BIC: BBRUBEBB-Iban: be14380010816783
himalayanprojects@gmail.com – www.himalayanprojects.org

Namaste geachte donors, sponsors en sympathisanten,

2015: voor en na de aardbeving. Als je het zelf meegemaakt hebt lijkt het leven dan volledig veranderd en is het zelfs moeilijk nog de maand ervoor te herinneren. Alleen dit verslag helpt om alles terug op te vissen want het zal nooit meer hetzelfde zijn.

Niet alleen ons leven is veranderd, ook de werking van onze vzw. Na enkele weken noodhulp is het alle hens aan dek om bvb noodscholen te bouwen en ook voor de nodige uitrusting te zorgen want de kinderen zijn ook al hun boeken kwijt, er zijn geen borden, schoolboeken, banken en wat nog meer... Ook medische hulp bvb!

Naar aanleiding van de aardbeving op 25 april 2015 was ik moreel verplicht nog een maand extra te blijven om te helpen met noodhulp en heropbouw. Meer dan 10.000 doden, 8 miljoen mensen die getroffen zijn, 1 miljoen gebouwen ingestort of onbewoonbaar. Honderden scholen en medische posten totaal verwoest.

Hoe begin je eraan? Gelukkig zijn in België zoveel mensen, verenigingen en scholen spontaan in actie geschoten en ons ter hulp gesnel met financiële middelen om in dringende behoeften te voorzien. Alle donors opnoemen is onbegonnen werk maar anoniem is zeker niet onbemind! **Hartelijk dank dan ook voor jullie inspanning!** Namens alle recipiënten uit Nepal.

Himalayan Projects vzw, Kerun vereniging en Dr. Jan Dryhoel hebben dringend uw hulp nodig.

Warme oproep voor extra steun zodat we onmiddellijk kunnen beginnen met de heropbouw van talloze scholen en ook medische posten. Ook een aardbevingsbestendig modelgebouw en toegang tot veilig water gekoppeld aan de nodige medische zorgen zijn uiteraard van doen.

A.U.B. Steun ons nu met een (extra) storting op BE14 3800 1081 6783 (fiscaal attest) of spreek uw vereniging, vrienden, werkgever, favoriete winkels en kennissen aan.

Of organiseer nog deze zomer een benefietfeestje in de tuin (we beloven goed weer!). Dank-u-wel, het Bsure-team!

Wat er aan de aardbeving voorafging:

Door de fysische en mentale schokken van 25 april was ik bijna vergeten wat er aan voorafging: Zo hadden we bezoek van een groep sponsors die met hun kinderen onze school in Chitre bezochten. Onmiddellijk gevolgd door het bestuur van Kerun vereniging die vergezeld van een schepen van Grimbergen speciaal afkwamen voor de opening van de nieuwbouw van de Chinnebas school waarvoor we een toelage kregen van de Provincie West-Vlaanderen en heel wat hulp ook van de Kerun-vereniging uit Grimbergen en hun achterban.

We kregen alweer een hartelijke ontvangst en bezochten ook het aangrenzend dorpje Aggridanda waar we hopen een verengingzaaltje te bouwen voor de vrouwen alsook een waterproject zodat ze niet meer dagelijks water moeten dragen van honderden meters diep.

Ook de dovenschool werd bezocht en zorgden we voor extra educatief materiaal en computers. Aangezien het toen mijn laatste dagen waren in Nepal werd het resterend budget van 500 euro aan hen gegeven voor het organiseren van computertrainingen voor de dove leraars en toen... toen veranderde alles. Onze gebouwen werden gespaard maar elders!

De 'NEPALQUAKE' van 25 april en naschokken, naschokken...:

Mijn terugvlucht kwijt maar had toch al besloten om te blijven. En dus schoten we met enkele Nepalezen in gang om eerst alle data te verzamelen en shortlists te maken waar we konden helpen. Dr. Jan belde vanuit België of hij en zijn vriendin, verpleegster, konden komen helpen en met al onze reservegeld en een vriend die zijn spaargeld leende waren ze binnen enkele dagen gearriveerd. Ter plaatse waren we intussen bezig bestellingen te plaatsen en camions te vullen zodat we met een gans team de bergen in konden.

Wat een andere wereld was Nepal plots geworden. Hoe anders letterlijk tussen de ingestorte huizen te staan, begraven doden te ruiken, de ongewassen kinderen hier en daar te zien scharrelen in de brostukken; Mensen met plastic zeiltjes hutjes zien bouwen. En ondertussen is er geen veilig water en eten is er ook niet meer.

Onze eerste trip ging naar het district Dhading waar heel wat dorpen totaal verwoest zijn en ook de wegen er naartoe deels geblokkeerd. Met drie camions gingen we eerst naar het lokale Rode Kruis om daar 5 uur te verbleven met palaveren en 1500 euro medicijnen over te maken om die dan aan een pakhuis af te zetten die overvol was. Op onze vraag of ze dat wel gingen distribueren lachten ze een keer! Lesje geleerd. Ook het overheidsgebouw zaten de kantoren overvol van aan de kant gezette goederen, inclusief drinkwater die door alle bezoekers zomaar geopend werden

om dan na een paar slokjes de fles op een hoop te gooien. Nochtans in Kaski, nabij Pokhara waren we zeer keurig ontvangen bij het Rode Kruis en werden alle donaties buiten in groep aanvaard of besproken zodat iedereen kon meeluisteren en getuige zijn. Geen achterkamergesprekjes daar. Intussen weten we dat hoe dichter bij Kathmandu hoe bureaucratiescher/corrupter het er aan toe gaat. Ook een groep Franse brandweerlui in vol tenue ontmoet, 't was 38 graden, die onverrichterzake terugkeerden want hun honden konden niet per helikopter vervoerd. Na het Bfast team al een tweede groep die speciaal voor niets afgekomen was. Wat leidde tot de oprichting van een Bsure-team; wij dus. Klein maar vastberaden reden we zover mogelijk de bergen is en 400 dorpelingen zakten van Dharka af om de noodgoederen zelf de berg op te sleuren. Ondertussen kregen ze een medische check-up van ons Bsure-team.

Daarna herhaalden wij dit scenario nog voor de Gorkha-district, het epicentrum, waar onze dokter achterbleef om met een tentenkamp alle dorpen af te schuimen. Ze hadden er de laatste 6 jaar geen dokter gezien en nog nooit een tandarts.

Later stuurden we nog golfplaten naar 6 scholen in Myagdi district, een in Parbat. Repareerden we alle huizen van armen rond onze projectschool in Chinnebas en ook in Nuwakot, nabij Kathmandu leverden we een camion voedsel en bezochten we de ingestorte school die we gaan heropbouwen. In het Everest-gebied werd ook een dorp van plastic zeilen voorzien en in Manbu, Gorkha district werd een tijdelijke school gebouwd. En zo doen we gestaag verder want we hebben intussen een vast lokaal team die ondertussen vooral schoolmateriaal aankoopt voor de tijdelijke scholen.

En wat nu?

Vanf September vliegen we erweer in. Ook Dr. Jan komt er ons vervoegen en nog wat vrijwilligers. Eerst natuurlijk de geplande groepsreis met enkele sponsors naar Mustang afwerken.

Wat gaan we concreet doen:

- Noodscholen/hulpposten bouwen met ook uitrustingsmateriaal.
- Voorbeeldschool bouwen in duurzame lokale materialen met aardbevingsbestendige technieken.
- Aankoop mobiel tandartskabinet voor de bezoekende tandartsen.
- Aankoop medicijnen en organiseren van medische kampen.
- Bouw shelters voor armen, enkele wonen thans weer in hollen!
- Noodhulp voor dringende gevallen.

We hebben intussen een toelage voor drie jaar verkregen van de Provincie West-Vlaanderen voor heropbouw. Ook tal van verenigingen, Gemeenten en enkele Rotary clubs schieten ons te hulp. Alle hulp is dus meer dan nodig en dus welkom.

En dan laat ik ook maar eventjes Dr. Jan aan het woord:

Medische hulp in het hartje van de aardbeving in Nepal: dagboek van een arts-vrijwilliger.

25-april, rond de middag, zware aardbeving in Nepal. Onmiddellijk gaan onze gedachten naar Chitre en de schooltjes van Himalayan Projects vzw.

Na druk telefonisch overleg met onze voorzitter, Paul, die op dat moment in Pokhara verbleef, zijn we, dokter Jan Dryhoel en verpleegster Lieve Neiryndck, op 30 mei naar Kathmandu gevlogen. Met teveel gewicht aan materiaal en de nodige visumproblemen, zijn we toch veilig geland op de nationale luchthaven.

De confrontatie met de gevolgen van de aardbeving zie je al onmiddellijk bij het doorkruisen van Kathmandu. Ingestorte huizen en tentenkampen op alle mogelijke pleinen.

De rit naar Pokhara was nu voor de verandering eens rustig. In Pokhara zelf is er weinig schade. Via het Rode Kruis proberen we te achterhalen waar de nood het grootst is en het dorp Dharka wordt ons toegewezen.

Na vele dagen van onderhandelen, de aankoop van o.m. golfplaten, rijst, dekens, medicatie, maar ook 4x4 camions zoeken en vullen zijn we via Dading Besi naar Lapang gereden. Een helse rit van 5 uur over onverharde rotsige bergwegen, door grotendeels verwoest gebied. Een menigte mensen van het 4 u verder gelegen Marpak stond ons al op te wachten. Terwijl Paul en Naran het uitladen van de trucks coördineerden, zetten wij een medische hulppost op waarbij we ongeveer 100 patiënten behandelden. Na een nachtje kamperen met de nodige trillingen 's nachts, hebben we 's anderendaags nog eens 180 patiënten behandeld. Na nog een aantal verweesde patiënten te hebben achtergelaten moesten we terug naar Pokhara.

Na een dagje rust (met aanvullen van de medische voorraad) zijn we vertrokken voor een 2-daags medisch kamp naar Lumre en Saikighata, in de buurt van Pokhara. Daar zijn we ook begonnen met tandbehandelingen, hoewel dat meestal bestaat uit het verwijderen van rotte kiezen.

Ondertussen hadden we contact met een trekkinggids Mane die in zijn geboortedorp familieleden heeft verloren en waar de hulp uitbleef. Op 12 mei zijn we dan terug vertrokken met 2 jeeps, en 9 dragers naar Laprak, op een hoogte van 2600m in het Gorkha district, het epicentrum van de aardbeving. Via Darpak zijn we in 2 dagen te voet naar Laprak getrokken. De verwoesting die we daar zagen zijn met geen woorden te beschrijven. Totaal vernielde dorpen, ingestorte scholen, mensen die kamperen op het puin, soms met 10 of meer onder een zeil hokken, er koken en plassen, terwijl er nog doden onder het puin liggen. We hebben er 250 patiënten behandeld voor allerlei ziekten, wonden, en ook veel tandbehandelingen gedaan. Het was al 6 jaar geleden dat er daar een tandarts geweest was.

Op 17 mei zijn we dan terug afgedaald via Mandele, waar we terug een 50 tal patiënten behandeld hebben.

Na 3 weken zijn we teruggevlogen naar België. Onze voorzitter bleef nog een tijdje om nog allerlei noodhulp te realiseren. Je kon zien dat zijn kennis van het Nepalees en de Nepalese gewoonten veel deuren opende.

De hitte, het werken in primitieve omstandigheden, de hulpeloze bevolking, het zicht op “ hoe gaat zich dat hier herstellen?, Wat als de moesson komt ” hebben aan deze trip een bijzonder cachet gegeven.

Het was inderdaad een broodnodige rimpel in een kolkende oceaan van bergen.

Jan Dryhoel

himalayanprojects.org

himalayanprojects@gmail.com

Tot slot onze warme oproep voor noodsteun. Stort a.u.b. nu op onze projectrekening BE14 3800 1083 6783 en krijg een fiscaal attest met 45% teruggave! Uw steun wordt onmiddellijk ter plaatse aangewend voor structurele en medische hulp aan diegenen die het echt nodig hebben! Gegarandeerd.